

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. Ямбол, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Димчо Г. Димов

при участието на секретаря С.С.М.

като разгледа докладваното от Димчо Г. Димов Гражданско дело №
20232330102681 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от „Сънфудс България“ - гр. София, с която се твърди, че между ищеца и ответника И. Д. М. от гр. Я. е бил сключен трудов договор № *** г. на осн. чл.68, ал.1, т.1 от КТ, по силата на който ответникът е назначен на длъжност „***“, с работно място *** на ищцовото дружество на територията на страната, с работно място на ответницата *** в гр. Я., ***. Твърди се, че с допълнително споразумение от 01.07.2021 г. към посочения трудов договор ответницата е назначена на по-висока длъжност, а именно: „***, *** ***“, с работно място гр. Я., ***.

Твърди се, че ответницата има качеството на *** съгласно длъжностна характеристика за длъжността „*** на *** „***“, връчена на ответницата на 01.07.2021 г. На следващо място се твърди, че при извършена ревизия на инвентаризация на материални запаси в складови помещения на *** „***“, с адрес *** били констатирани липси на храна, хартия непродуктови артикули и консумативи на обща стойност 1535.10 лв., за което бил съставен констативен протокол от 10.12.2022 г. Въз основа на него бил съставен Акт за начет № *** г., който бил подписан от начетеното лице, което дало изрично съгласие да му бъдат удържани дължими от работодателя суми. Твърди се още че било образувано дисциплинарно производство срещу ответницата, по което били дадени обяснения от нея и на същата било наложено дисциплинарно наказание „***“. Твърди се, че с дадените обяснения същата е направила пълни самопризнания за липсите. Със Заповед на ищцовото дружество № *** г. е било прекратено трудовото правоотношение с ответницата, което било получено лично от нея на 19.12.2022 г. С ИМ се твърди, че на ответницата е изпратена

покана за доброволно изпълнение, и с която покана на последната е даден 7-мо дневен срок да заплати дължимата сума по посочена в поканата банкова сметка. Сочи се, че поканата е върната с известие за доставяне като „непотърсена“ и пратката е върната на ищеца на 30.03.2023 г. Сочи се, че в поканата било изрично посочено, че ищецът претендира и лихва за забава.

Поддържа се, че за ищеца съществува правото да претендира и обезщетение за забава, като на горните съображения се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответницата да заплати на ищеца сумата от 1535.10 лв., представляваща липси, заедно със законната лихва от подаване на ИМ, до изплащане на вземането, както и мораторна лихва върху общата сума от 1535.10 лв. в размер на 102,97 лв. за периода от 31.03.2023 г. до 12.10.2023 г.

Претендират се и и разноси в настоящото производство.

Преди съдебно заседание е постъпила молба от ищцовото дружество, с която се иска от съда, в случай, че ответникът не се яви, или не изпрати процесуален представител в съдебно заседание, то съдът да постанови неprisъствено решение.

Прилага се и списък на разноските по чл.80 от ГПК.

В срока по чл.131 от ГПК не е постъпил отговор от ответницата, същата не се явява в съдебно заседание и не е направила искане делото да бъде разгледано в нейно отсъствие.

Съдът като взе предвид становището на ищеца и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от **фактическа страна** следното:

От ищеца като писмени доказателства по делото са ангажирани: зав. копие на трудов договор № *** Г., зав. копие на допълнително споразумение № *** г. към трудов договор № *** г., зав. копие на длъжностна характеристика на длъжността „*** на *** ****“, зав. копие на Констативен протокол от 10.12.2022 г., зав. копие на Заповед /Акт за начет/ от 13.12.2022 г., зав. копие на обяснение от И. М. от дата 19.12.2022 г., зав. копие на заповед № *** г., зав. копие на покана за доброволно изпълнение изх. № *** г., зав. копие на известие за доставяне – обратна разписка от 31.03.2022 г. и документ – изчисляване на лихви – резултат от изчисление за периода от 31.03.2023 г. до 12.10.203 г.

Видно от така представените писмени доказателства на 19.06.2015 год. между страните по делото, от една страна ищцовото дружество в качеството си на работодател и от друга ответницата в качеството и на работник е бил сключен трудов договор № ***, с който ответницата е приела да изпълнява в предприятието на ищеца длъжността „****“, длъжностно разписание: „****“, с място на осъществяване на трудовите функции: Я., ***.

На 01.07.2021 год. между страните по посочения трудов договор било сключено допълнително споразумение, с което ответницата приела да изпълнява в предприятието на ответника на същото работно място, длъжността: „*** на ****“.

Видно от представената по делото длъжностна характеристика на длъжността: *** на *** на ***, сред основните длъжностни задължения са: ***.

Видно от представения по делото Констативен протокол, на 10.12.2022 год. е била

извършена инвентаризация на материалните запаси в складовите помещения на ***, при която били проверени наличните количества от храна, хартия, почистващи препарати, промо материали и непродуктови артикули. При инвентаризацията били констатирани липси на отделни артикули и консумативи, както следва: храна – 1161,99 лева; хартия – 279,68 лева и непродуктови артикули и консумативи – 93,43 лева.

За констатираните липси била издадена Заповед /Акт за натчет/ № *** год. за сумата от 1 535,10 лева, която била връчена на ответницата, подписана от нея, доколкото авторството на подписа не е оспорен по делото.

На 19.12.2022 год. от ответницата били взети писмени обяснения, в които същата /доколкото авторството на документа не е оспорен/ собственоръчно посочила като причини за извършеното нарушение: „***“.

Със Заповед № *** год. на председателстващия ищцовото дружество М.К. на ответницата и е било наложено дисциплинарно наказание – ***, като трудовото правоотношение на ищеца с ответницата е било прекратено на това основание. На 19.12.2022 год. Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е била връчена на ответницата.

На 24.03.2023 год. ищецът изпратил на ответницата покана за доброволно изпълнение, като е поискал от последната в 7-дневен срок от получаването и доброволно да внесе по банкова сметка на дружеството общо сумата от 7 927,10 лева, от които: 2 500 лева – неустойка; 1535,10 лева – установени липси по протокол от 10.12.2022 год.; 3892 лева – обезщетение по чл.221, ал.2 КТ. С поканата ответницата е била уведомена и че дължи на ищеца лихва за забава върху главницата в размер на законната лихва, считано от датата на получаване на поканата. Поканата е била изпратена чрез *** и върната обратно като непотърсена от адресата – ответницата в настоящото производство.

По делото се представя и разпечатка от онлайн калкулатор, видно от който законната лихва върху сумата от 1535,10 лева, за периода от 31.03.2023 год. до 12.10.2023 год. е 102,97 лева.

От правна страна:

Съдът е сезиран с осъдителни искове с правно основание чл. 211, във вр. с чл.207, ал.1, т.2 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Предявените искове са процесуално допустими като предявени от и срещу процесуално легитимирани страни при наличие на правен интерес и липсата на отрицателни процесуални предпоставки.

В конкретния случай съдът намира, че са налице условията предвидени в разпоредбата на чл.238, ал.1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. Ответникът не е представил отговор на исковата молба, не се е явил в първото заседание по делото и не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие. От своя страна ищецът е поискал постановяване на неприсъствено решение против ответника.

На следващо място съдът намира, че са налице и материалноправните предпоставки

за постановяване на непристъпно решение – чл.239, ал.1 ГПК. На страните са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание.

Липсата представлява типичен за отчетническите трудови функции състав на увреждане. Съгласно чл.211 КТ пълната имуществена отговорност на работника се осъществява по съдебен ред. С осъдителния иск по чл.211 КТ вр. чл.207, ал.1, т.2 КТ работодателят реализира правото си на обезщетение от работник осъществяващ ***.

Наведените в исковата молба факти обосновават в достатъчна степен основателността на исковите претенции и се подкрепят от представените писмени доказателства досежно установената липса, че привлечената като ответник има съответното качество да отговаря за нея, както и причината връзка между липсата и действията и бездействията на ответницата-*** в предприятието на ищеца, както и изпадането на ответницата в забава. На свой ред законната презумпция за виновност на ответницата в качеството и на *** в настоящото производство не бе оборена.

Ето защо, съдът намира предявените искове за вероятно основателни, поради което постановява настоящото решение, основаващо се на наличието на предпоставките за постановяване на непристъпно решение, без да мотивира решението по същество.

Исковите претенции следва да се уважат изцяло, така както са предявени.

По разноските:

При този изход на делото ищецът има право на разноски в пълен размер като съобразно представените доказателства за реално извършени такива и представения списък по чл.80 ГПК, в негова полза следва да се присъди сума в размер на 611,40 лева, от които 111,40 лева заплатена държавна такса и 500 лева – адвокатско възнаграждение.

По изложените мотиви и на основание чл.238 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 211, във вр. с чл.207, ал.1, т.2 КТ, И. Д. М. с ЕГН *****, с адрес: гр.Я., ж.к. „*** **ДА ЗАПЛАТИ** на „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Проф.Цветан Лазаров“ № 48 **сумата от 1535,10 лева**, представляваща липси на храна, хартия, непродуктови артикули и консумативи, установени при извършена ревизия в *** на *** *** – гр.Я., с адрес: ***, за които е бил съставен Констативен протокол от 10.12.2022 год. и Акт за начет № *** год., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба в съда – 16.10.2023 год. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл.86, ал.1 ЗЗД, И. Д. М. с ЕГН *****, с адрес: гр.Я., ж.к. „*** **ДА ЗАПЛАТИ** на „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Проф.Цветан Лазаров“ № 48 **сумата от 102,97 лева**, представляваща мораторна лихва върху общата дължима сума от 1535,10 лева, за периода от

31.03.2023 год. до 12.10.2023 год.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК, И. Д. М. с ЕГН *****, с адрес: гр.Я., ж.к. „*** **ДА ЗАПЛАТИ** на „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Проф.Цветан Лазаров“ № 48 **сумата от 611,40 лева** – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от същото да се връчи на страните.

ОТВЕТНИКЪТ разполага със защита срещу решението, съобразно чл. 240 ГПК.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____